

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 56**“Για την ασφάλιση ασθένειας των εργατών θάλασσας”**

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 6 Οκτωβρίου 1936, στην εικοστή πρώτη σύνοδό της, Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την ασφάλιση ασθένειας των εργατών θάλασσας, ζήτημα που περιλαμβάνεται στο δεύτερο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου, Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές θα λάβουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης, Αποδέχεται σήμερα, 24 Οκτωβρίου 1936, την παρακάτω Σύμβαση που θα αναφέρεται ως “Σύμβαση για την ασφάλιση ασθένειας των εργατών της θάλασσας, 1936”.

Άρθρο 1.

1. Κάθε πρόσωπο που απασχολείται σ' ένα πλοίο, εκτός των πολεμικών, το οποίο έχει νηολογηθεί σε έδαφος για το οποίο ισχύει η Σύμβαση αυτή και προορίζεται για θαλάσσια ταξίδια ή για θαλάσσια αλιεία, θα υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση ασθένειας, είτε απασχολείται ως πλοίαρχος είτε ως μέλος του πληρώματος είτε βρίσκεται με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα στην υπηρεσία του πλοίου.
2. Εντούτοις, κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, θα μπορεί να προβλέπει στην εθνική του νομοθεσία οποιεσδήποτε εξαιρέσεις θεωρεί αναγκαίες, όσον αφορά :
 - α) στα πρόσωπα που απασχολούνται σε πλοία που ανήκουν σε μια δημόσια αρχή, όταν τα πλοία αυτά δεν έχουν εμπορικό προορισμό,
 - β) στα πρόσωπα των οποίων ο μισθός ή το εισόδημα ξεπερνάει ένα καθορισμένο όριο,
 - γ) στα πρόσωπα που δεν αμείβονται σε χρήμα,
 - δ) στα πρόσωπα που δε διαμένουν στο έδαφος του Μέλους,
 - ε) στα πρόσωπα που δεν έχουν συμπληρώσει ή έχουν υπερβεί καθορισμένα όρια ηλικίας,
 - στ) στα μέλη της οικογένειας του εργοδότη,
 - ζ) στους πλοηγούς.

Άρθρο 2.

1. Ο ασφαλισμένος που είναι ανίκανος για εργασία και έχει στερηθεί το μισθό λόγω ασθένειας, δικαιούται αποζημίωση σε χρήμα τουλάχιστον στις πρώτες 26 εβδομάδες ή στις 180 πρώτες ημέρες της ανικανότητας, οι οποίες υπολογίζονται από την πρώτη ημέρα για την οποία δικαιούται αποζημίωση.
2. Το δικαίωμα της αποζημίωσης μπορεί να εξαρτάται από τη συμπλήρωση ορισμένου χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση (Stage) και από τη λήξη μιας προθεσμίας ολιγοήμερης αναμονής που υπολογίζεται από την έναρξη της ανικανότητας.
3. Το ποσοστό της αποζημίωσης που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης αυτής δεν είναι ποτέ κατώτερο από εκείνο που καθορίζεται με το γενικό υποχρεωτικό σύστημα ασφάλισης ασθένειας, εφόσον υπάρχει τέτοιο σύστημα, χωρίς όμως να αφορά στους εργάτες της θάλασσας.

4. Η αποζημίωση μπορεί να αναστέλλεται :
- α) για όσο χρόνο ο ασφαλισμένος παραμένει στο πλοίο ή βρίσκεται στην αλλοδαπή,
 - β) για όσο χρόνο ο ασφαλισμένος συντηρείται με δαπάνες της ασφάλισης ή του δημόσιου ταμείου. Εντούτοις η αναστολή της αποζημίωσης είναι μόνο μερική για τον ασφαλισμένο που έχει οικογενειακά βάρη,
 - γ) για όσο χρόνο ο ασφαλισμένος λαμβάνει ήδη από αλλού, σύμφωνα με το νόμο, άλλο επίδομα για την ίδια ασθένεια. Στην περίπτωση αυτή η αναστολή θα είναι ολική ή μερική, εφόσον το τελευταίο αυτό επίδομα είναι ισοδύναμο ή κατώτερο από την αποζημίωση που καταβάλλεται, σύμφωνα με το σύστημα ασφάλισης ασθενείας.
5. Η αποζημίωση μπορεί να ελαττώνεται ή να καταργείται σε περίπτωση ασθένειας που προκύπτει από ένα σκόπιμο λάθος του ασφαλισμένου.

Άρθρο 3.

- 1. Ο ασφαλισμένος από την έναρξη της ασθένειας και μέχρι τη λήξη τουλάχιστον της περιόδου που προβλέπεται για την καταβολή της αποζημίωσης ασθενείας, δικαιούται δωρεάν ιατρική περίθαλψη από γιατρό ειδικευμένο, καθώς και χορήγηση φαρμάκων και θεραπευτικών μέσων σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα.
- 2. Εντούτοις, μπορεί να ζητείται η συμμετοχή του ασφαλισμένου στις δαπάνες της μέριμνας, με τις προϋποθέσεις που καθορίζει η εθνική νομοθεσία.
- 3. Η μέριμνα μπορεί να διακόπτεται όσο χρόνο ο ασφαλισμένος βρίσκεται στο πλοίο ή στην αλλοδαπή.
- 4. Όταν οι περιστάσεις το απαιτούν, ο ασφαλιστικός οργανισμός, μπορεί κάθε φορά, να χορηγεί στον ασθενή νοσοκομειακή περίθαλψη παρέχοντας σ' αυτόν, εκτός από την ιατρική περίθαλψη και τις απαραίτητες φροντίδες, πλήρη συντήρηση.

Άρθρο 4.

- 1. Όταν ο ασφαλισμένος βρίσκεται στην αλλοδαπή και έχει χάσει, λόγω ασθένειας, το δικαίωμά του στο μισθό, έστω και εν μέρει, η αποζημίωση που θα δικαιούνταν να λάβει, αν δεν βρισκόταν στην αλλοδαπή, πρέπει να καταβάλλεται συνολικά ή εν μέρει στην οικογένειά του, μέχρι να επιστρέψει στο έδαφος του Μέλους.
- 2. Η εθνική νομοθεσία μπορεί να θεσπίζει ή να επιτρέπει τη χορήγηση των παρακάτω παροχών :
 - α) συμπληρωματικό ποσό της αποζημίωσης του άρθρου 2, όταν ο ασφαλισμένος έχει οικογενειακά βάρη,
 - β) βοηθήματα σε είδος ή σε χρήμα σε περίπτωση ασθένειας των μελών της οικογένειάς του ασφαλισμένου που συγκατοικούν μ' αυτόν, εφόσον τον βαρύνει η συντήρησή τους.

Άρθρο 5.

- 1. Η εθνική νομοθεσία πρέπει να καθορίζει τους όρους με τους οποίους η ασφαλισμένη που βρίσκεται στο έδαφος του Μέλους δικαιούται παροχές σε περίπτωση μητρότητας.
- 2. Η εθνική νομοθεσία μπορεί να καθορίζει τους όρους σύμφωνα με τους οποίους η

σύζυγος του ασφαλισμένου, για όσο χρόνο βρίσκεται στο έδαφος του Μέλους, απολαμβάνει παροχές σε περίπτωση μητρότητας.

Άρθρο 6.

1. Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου, πρέπει να καταβάλλεται στα μέλη της οικογένειάς του ή να προορίζεται για έξοδα κηδείας μια αποζημίωση, της οποίας το ποσό ορίζεται από την εθνική νομοθεσία.
2. Όταν ισχύει σύστημα σύνταξης προς όφελος εκείνων που αποκτούν δικαιώματα από τους πεθαμένους εργάτες θάλασσας, η χορήγηση της αποζημίωσης που προβλέπεται στην παραπάνω παράγραφο δεν είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 7.

Το ευεργέτημα της ασφάλισης πρέπει να παρέχεται ακόμα και για τις ασθένειες που παρουσιάστηκαν μέσα σε καθορισμένο χρονικό όριο ύστερα από τον τερματισμό της τελευταίας σύμβασης εργασίας. Η περίοδος αυτή πρέπει να ορίζεται από την εθνική νομοθεσία με τρόπο που να καλύπτει το χρόνο που κυλάει κανονικά μεταξύ διαδοχικών συμβάσεων εργασίας.

Άρθρο 8.

1. Οι ασφαλισμένοι και οι εργοδότες τους πρέπει να μετέχουν στο σχηματισμό των πόρων της ασφάλισης.
2. Η εθνική νομοθεσία μπορεί να προβλέπει μια οικονομική συμβολή των δημοσίων αρχών.

Άρθρο 9.

1. Την ασφάλιση ασθένειας πρέπει να διαχειρίζονται αυτόνομοι οργανισμοί οι οποίοι θα ελέγχονται διοικητικά και οικονομικά από τις δημόσιες αρχές και δεν θα έχουν ως σκοπό το κέρδος.
2. Οι ασφαλισμένοι και, εάν πρόκειται για οργανισμούς ασφάλισης που συστάθηκαν σύμφωνα με το νόμο ειδικά για τους εργάτες θάλασσας, οι εργοδότες, πρέπει να συμμετέχουν στη διοίκηση των οργανισμών, με τους όρους που έχει καθορίσει η εθνική νομοθεσία, η οποία μπορεί επίσης να προβλέπει και τη συμμετοχή άλλων ενδιαφερομένων.
3. Εντούτοις, τη διοίκηση της ασφάλισης ασθένειας μπορεί να αναλάβει απευθείας το Κράτος, όταν και εφόσον η διοίκηση από αυτόνομους οργανισμούς γίνεται δύσκολη ή αδύνατη λόγω των εθνικών συνθηκών.

Άρθρο 10.

1. Ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει δικαίωμα προσφυγής σε περίπτωση αμφισβήτησης του δικαιώματός του για παροχές.
2. Οι αμφισβητήσεις πρέπει να υποβάλλονται σε γρήγορη και ολιγοδάπανη για τον ασφαλισμένο διαδικασία, είτε με την υποβολή τους σε ειδικά δικαστήρια είτε με κάθε άλλο μέσο που η εθνική νομοθεσία κρίνει πρόσφορο.

Άρθρο 11.

Η σύμβαση αυτή δε θίγει κανένα νόμο, απόφαση, έθιμο ή συμφωνία μεταξύ εφοπλιστών και εργατών της θάλασσας που εξασφαλίζει ευνοϊκότερους όρους απ' αυτούς που προβλέπονται στη σύμβαση αυτή.

Άρθρο 12.

1. Όσον αφορά στα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 35 του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, κάθε Μέλος της Οργάνωσης που επικυρώνει τη σύμβαση αυτή, πρέπει να συνοδεύει την επικύρωσή του με δήλωση που να κάνει γνωστά:
 - α) τα εδάφη στα οποία αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις της σύμβασης χωρίς τροποποιήσεις,
 - β) τα εδάφη στα οποία αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις της σύμβασης με τροποποιήσεις και σε τι αναφέρονται οι τροποποιήσεις αυτές,
 - γ) τα εδάφη στα οποία η σύμβαση είναι ανεφάρμοστη και στην περίπτωση αυτή τους λόγους που την κάνουν ανεφάρμοστη,
 - δ) τα εδάφη για τα οποία επιφυλάσσεται να αποφασίσει.
2. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στα εδάφια α) και β) της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου, θα θεωρούνται ως αναπόσπαστο μέρος της επικύρωσης και θα επιφέρουν τα ίδια αποτελέσματα.
3. Κάθε Μέλος μπορεί με νεότερη δήλωσή του να παραιτηθεί απ' όλες ή ορισμένες από τις επιφυλάξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη δήλωσή του, σύμφωνα με τα εδάφια β), γ) και δ) της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου.

Άρθρο 13.

Οι επίσημες επικυρώσεις της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 14.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων την επικύρωση έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει, για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 15.

Μόλις καταχωριστούν στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί το γεγονός αυτό σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Θα τους γνωστοποιεί επίσης την καταχώριση των επικυρώσεων που θα του κοινοποιούνται μεταγενέστερα από όλα τα άλλα Μέλη της Οργάνωσης.

Άρθρο 16.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της, με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.
2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο, μέσα σε ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια, θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 17.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 18.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής σύμβασης, θα επιφέρει αυτοδίκαια, και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 16, την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση,
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ, με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 19.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά .